

Slikarstvo v Egiptu

Slikali so predvsem na stene templjev, svetišč, grobnicah in nekaterih prvih piramid (Djoserjeva piramida). Drugače pa v piramidah ni slikarij Starega Egipta (izjema je Unasova piramida). Na papirusih ni ohranjeno veliko slik.

Sama vsebina slik se je s časom spreminjala. Od začetka so slikali večinoma prizore iz vsakdanjega življenja in vsakdanjih opravil (lov na race), kasneje pa je vsebina postajala vedno bolj religiozna in namenjena verskim obredom ter bogovom.

Vse slikarije so bile narejene s pomočjo posebnih pravil za slikanje- kanon. Frontalno so bili uprizorjeni: oko, telo od vrata do pasu. Iz strani pa: roke, noge, obraz (razen očesa). Poleg tega so risali faraona in bogove vedno opazno večje od ostalih normalnih ljudi in kmetov.

V nekaterih templjih so jasno razvidni ostanki barvanja. Za barve so uporabljali naravna barvila: bela- raztopina mavca ali krede, zelena- malahit, modra- azurit (kasneje pomešan bakrenov prah). Nekatero barve so pridobivali z mešanjem osnovnih. Barve niso bile samo za estetski videz ampak so imeli tudi druge pomene. Npr. zlata je bila simbol sonca- Amon Ra, rdeča je predstavljala vrtinčast vihar.

Orodje za slikanje je bilo razmeroma preprosto: dleta in čopič iz palminih vlaken. Načeloma se barvne prelive s tem orodjem da delati vendar jih nikjer ni bilo zapaziti.

Slikali so na izklesane podobe hieroglifov. Ta postopek je bil razmeroma dolgotrajen: najprej je bilo treba načrtati hieroglif, nato ga izklesati in nazadnje pobarvati. Delali so v manjših skupinah. Na čelu je bil mojster, ki je vodil slikarje in klesarje.